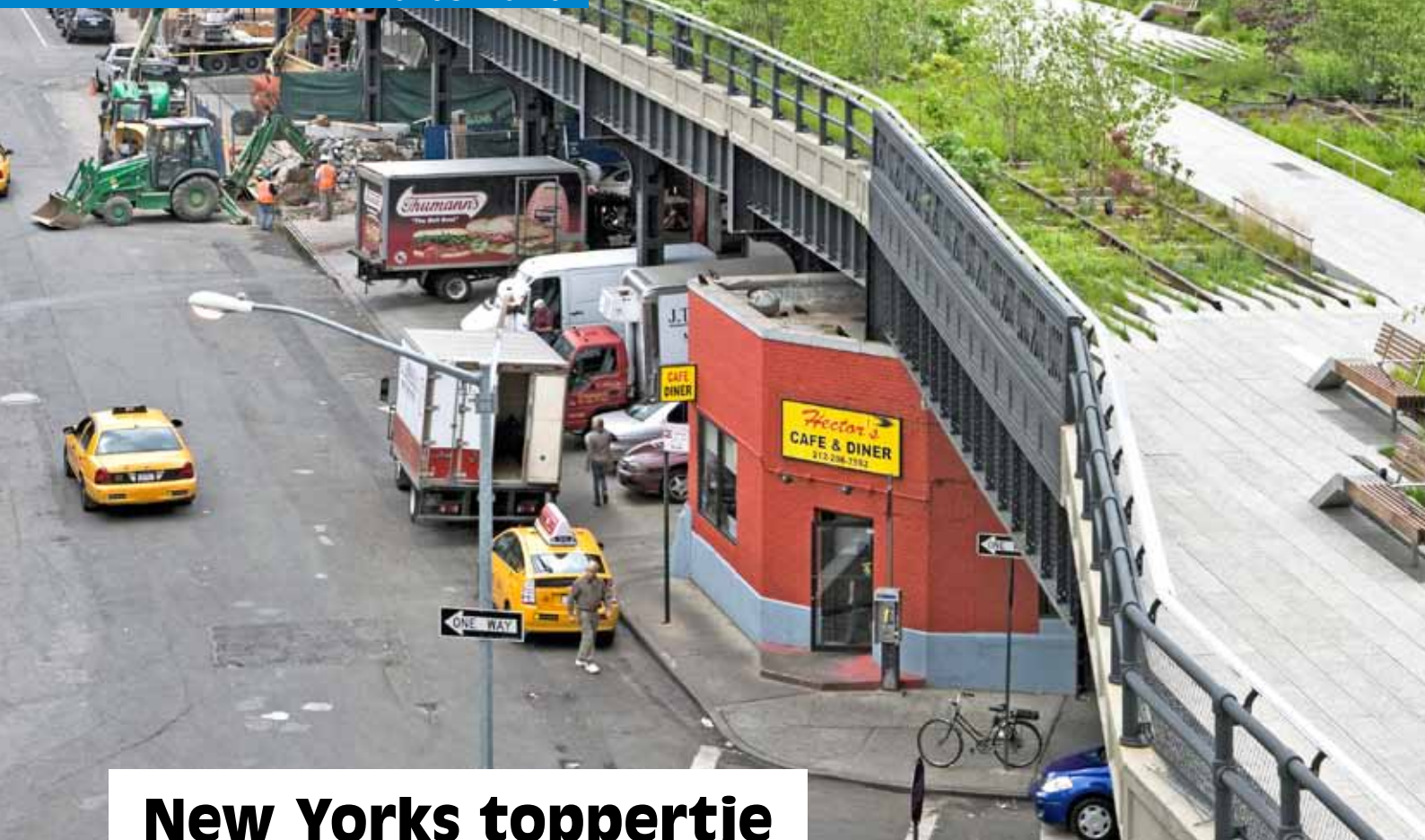

New Yorks toppertje

In de top tien van Things to do in New York heeft zich een succesvolle nieuwkomer genesteld: de High Line. Niet alleen toeristen, ook New Yorkers zelf bezoeken graag dit 2,2 kilometer lange park dat is aangelegd op een voormalige verhoogde spoorlijn. Dankzij de High Line willen nu ook meer New Yorkers in dit deel van de stad wonen.

De High Line is halverwege 2009 geopend. Leven op Daken schreef er begin 2010 voor het eerst over. Trouwe lezers van dit blad herinneren zich dit ongetwijfeld nog, mogelijk vooral vanwege de prachtige beelden die we er bij hebben afgedrukt. We publiceerden dit artikel overigens óók uit trots, omdat Leven op Daken-partner ZinCo de systeemopbouw voor dit 'dakpark' had geleverd. Een ander Nederlandse tintje was het ontwerp van het park, dat van de hand kwam van 'onze' landschapsarchitect Piet Oudolf.

Onlangs bezocht ondergetekende New York voor een korte vakantie. Dat was een uitgelezen mogelijkheid om ook eens zelf over deze toeristische trekpleister te wandelen. Want over zo'n prachtig project schrijven is één; het aan den lijven ervaren is wat anders.

Het was een spectaculaire ontmoeting. De High Line is veel mooier en indrukwekkender dan de beelden doen vermoeden. Maar misschien komt dit ook door de zichtbare (!) positieve impuls die dit stadspark aan de omgeving heeft gegeven.

Arme sloeber

U kent ze wel, die Amerikaanse films waarin, om te onderstrepen dat de hoofdrolspeler een arme sloeber is, zijn huis in beeld wordt gebracht vlak naast een spoorlijn. Waar de trein nog net niet dóór, maar in ieder geval strak langs zijn slaapkamerraam loopt.

Wie over de High Line loopt, staat hier en daar oog in oog met bewoners van ouderwetse flatgebouwen die direct aan het park grenzen.

Verhoogd stadspark

High Line

De High Line
is hot en cool
– en omgekeerd –
tegelijktijd

Maar ja, dit was vroeger dan ook het Meatpacking District, waar de treinen op de High Line vleesproducten tussen slachterijen en verwerkende bedrijven transporteerden. Een echte arbeiderswijk. Niet bepaald rijk dus. En dat zie je.

Maar je ziet hier ook iets anders dat nóg meer opvalt: bouwwerkzaamheden. Eveneens direct aan de High Line zijn verbazingwekkend veel bouwprojecten gaande. Het betreft vooral nieuwe – luxe! – appartementencomplexen. En ze hebben allemaal een boodschap voor hun toekomstige bewoners: wonen rond de High Line doe je hier! De boodschap is duidelijk: de High Line is hét unieke verkoopargument voor geïnteresseerde bewoners, en het Meatpacking District is hot geworden! Eén van de bouwbedrijven adverteert zelfs met de woorden: 'Denk je dat de High Line cool is? Kijk dan ook eens naar óns (groen)dak!'.

Kunst

Tja, hoe cool en tegelijkertijd hot kun je als stadspark zijn? Nou, neem een gemiddelde aangename dag, en het ziet zwart van de mensen op de High Line. Ze wandelen, picknicken, lezen een boek op een van de talloze banken, of genieten van de her en der verspreid staande kunst. Want dat is de High Line óók: een verzamelplek voor kunstzinnige uitingen die je mooi of lelijk kunt vinden, maar die in ieder geval tot de verbeelding spreekt. Hot en cool – en omgekeerd – tegelijkertijd dus.

Tja, wat moet je dan verder nog zeggen? Nou, nog wat praktische informatie dan. De High Line is aangelegd in de periode tussen 1929 en 1934 en was bedoeld om het gevaarlijke vrachtvervoer in het drukke Manhattan letterlijk boven de straten uit te tillen. De spoorlijn was jarenlang de levensader van deze arbeiderswijk, maar kwam vanaf 1980 in verval nadat het laatste vleesverwer-

kende bedrijf hier zijn deuren had gesloten. De natuur nam de lijn over: wilde planten en kruiden overdeken al snel de sporen. Nog geen tien jaar later viel de beslissing om de High Line af te breken.

Dit laatste schoot een aantal buurtbewoners in het verkeerde keelgat. Zij begonnen een actie om de verhoogde spoorlijn te behouden. Ze stelden voor het verhoogde viaduct om te toveren tot een park, vergelijkbaar met de Promenade Plantée in Parijs, een eveneens verhoogd park dat in 1994 werd aangelegd op een verlaten 19e eeuwse spoorwegviaduct. Hiermee was Parijs overigens de eerste stad die zo'n verhoogde spoorweg omvormde tot park.

De rest is inmiddels (recente) geschiedenis. Behalve dan het nieuws dat Nederland straks ook zijn eigen 'soort van highline' krijgt. In Rotterdam, wel te verstaan. Meer hierover in het volgende nummer van dit blad. Voor nu laten we het er bij dat het Rotterdamse voornemen, gezien de ervaringen in New York (en Parijs), een prima idee is! *L*